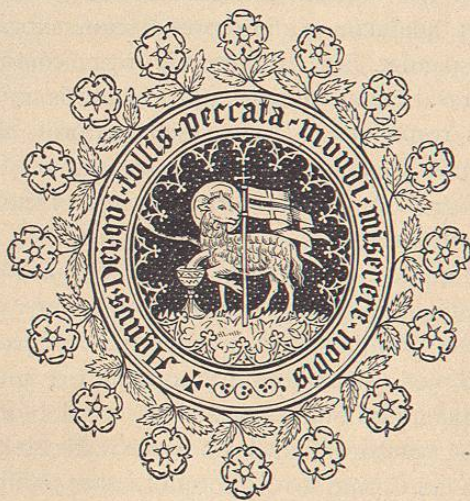

intelligentes nos jam impetrasse omnia, ac sentientes præsentem vim divini auxilii, illud una cum Propheta canimus : Ecce enim Deus adjuvat me : et Dominus susceptor est animæ meæ.¹ Nec est quod quisquam dubitet, quin et nomine filii sui, et verbo, quo sæpissime is usus est, moveatur Deus, qui semper, ut ait Apostolus, exauditus est pro sua reverentia;² cujus est regnum, et potestas, et imperium, in sæcula sæculorum.³

¹ Ps. LIII, 6. — ² Hebr. V, 7. — ³ I, Petr. 4, 11.

DOMINICA PRIMA ADVENTUS.

Luc. xxi, 25-33.

*R*UNT signa in sole et luna, etc. — Hoc evangelium ad argumentum de judicio generali traducendum est. Quare hic recurat Parochus ad articulum Symboli, *Inde venturus est judicare vivos et mortuos pag. 64-69.* prout faciendum præcipitur in fine proœmii, *p. 7.* Vel secundum aliarum ecclesiarum ritum.

Ecce Rex tuus venit tibi, etc. Matth. 21. — Hic opportune tractabit Parochus ea, quæ de incarnatione, et causis adventus Christi Domini nostri habentur art. 2. et 3. Symboli Apostolici. *p. 24, 32 et seqq.*

Invenietis asinam alligatam, et pullum cum ea, solvite etc. D. Athanasius, in sermone de verbis hujus Evangelii, ostendit, ex hoc loco Apostolis et eorum successoribus factam esse potestatem solvendi eos qui, instar asinorum, peccatorum pondere pressi, ad eos confugerent. Quare hic populo exponet Parochus, quæ habentur de confessione, *pag. 222 et seqq.* et absolutione, *p. 221 et seqq.* et de potestate remittendi peccata in Ecclesia, *p. 90. et seqq.*

DOMINICA II. ADVENTUS.

Matth. xi, 2-10.

Tu es qui venturus es, etc. Ista Joannis interrogatio tam sedula, ostendit quanto cum studio curare debeamus, ut de rebus fidei et nos, et ii, qui nobis subsunt, rite et a Catholicis Doctoribus instruamur : vide quæ huic argumento inserviunt initio Catechismi usque ad primum Symboli articulum, *p. 1 et seqq.*

In vinculis. — Fides usque ad vincula, imo ad necem usque, cum opus est, et a iudice urgemur, profitenda est; nec est satis eam pectore inclusam habere, quantumvis rectam et sinceram, ut ostenditur, *p. 12.*

DOMINICA III. ADVENTUS.

Joan. i. 19-28.

Confessus est, et non negavit. — Ex hoc loco simpliciter verum fateri docemur, nec intermiscere jusjurandum, ut nobis fides adhibeatur. Vide quando, et sub quibus pœnis jûrare prohibitum, in 2. præcepto, p. 303-309.

Quid ergo baptizas, si tu non es Christus? etc. — Agendum hic de ministris baptismi, de quo p. 137. et seq. et quomodo sese habeant in dispensatione sacramentorum Christus dominus, et minister, quantum ad effectum Sacramenti, p. 122 et seqq.

Cujus ego non sum dignus, etc. — Hic monere Parochus populum sibi creditum debet, ut sese pro festis natalitiis ad sacram synaxim præparet, et agere de condigna tanti hospitis (cujus corrigiam calceamenti solvere indignum se Joannes Baptista censet) susceptione. Vide de præparatione ad Eucharistiam, p. 194 et seqq.

DOMINICA IV. ADVENTUS.

Luc. iii, 1-6.

Anno quinto decimo imperii Tiberii Cæsaris, etc. — Cur hic principum mundi fiat mentio, eadem ratio afferri potest, quæ affertur in art. 4. symboli de eodem Pontio Pilato, p. 39-40.

Factum est verbum Domini super Joannem, etc. — Quoniam Joannes non nisi a Deo legitime vocatus officium verbi Dei prædicandi exercuit, ideo hic de legitima vocatione ministrorum Ecclesiæ Parochus disseret, ut habetur de sacram. Ordinis, p. 252 et seq.; legitimusque eos ministros non esse dicet, qui missi non sunt, ut traditur in procemio, p. 1-2.

In deserto. Hic de probitate et morum integritate ministrorum verbi (qui sunt sacerdotes) agatur ex eodem loco, de sacram. Ord. p. 264 et seqq. et de castitate, quæ eis, quando fiunt subdiaconi, indicitur, ut habetur *ibid.* p. 259.

Prædicans baptismum pœnitentiæ. — Quomodo adulti, qui baptismum suscipere debent, affecti esse debeant, et præteritæ eos vitæ pœnitere, traditur, p. 144-145.

Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri. — Hic de præparatione ad Eucharistiam, de qua in superiori dominica, et de necessaria mandatorum Dei observantia, de qua p. 282 et seqq. 297 et seqq.

IN DIE NATIVITATIS DOMINI.

Ad primam Missam. — *Luc. ii. 1-14.*

Peperit primogenitum filium suum, etc. — Explicetur articulus symboli, *Natus ex Maria Virgine*, qui est hujus loci maxime proprius, de quo p. 32-38.

Ad Missam majorem. — *Joan. i, 1-14.*

In principio erat verbum, et verbum erat, etc. — Quoniam hic locus, dum agitur de æterna Christi Domini generatione adducitur, p. 29-30. hinc Parochus petet hujus loci expositionem.

Et verbum caro factum est. — Hic exponatur mysterium incarnationis prout habetur p. 32-34.

Gloriam quasi unigeniti a patre. — Quomodo hic unigenitus sit etiam frater noster, vide p. 400-401.

DOMINICA INFRA OCTAVAM NATIVITATIS.

Luc. ii. 33-40.

Tuam ipsius animam pertransibit gladius, etc. — Ex hac Simeonis prædictione ansam sumere poterit parochus explicandi, cur Deus fideles jam baptizatos, quos filios habet carissimos, non eximat ab incommodis vitæ hujus, qua de re agitur p. 148-150; et quo confugiendum tunc sit, de quo p. 377, 384 et seqq.

Non recedebat a templo, jejuniis, et orationibus, etc. — De privata et publica oratione habes p. 391 et seqq. quomodo ad orationem, jejunium et elemosyna jungenda sunt, p. 394; et quomodo ista tria conducant ad satisfactionem peccatorum, p. 240 et seqq.

IN CIRCUMCISIONE DOMINI.

Luc. ii. 21.

Et postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, etc. — Quoniam circumcisioni successit Baptismus, hic in genere dici poterit de vi, et efficientia sacramentorum novæ legis, supra antiquæ legis sacramenta, ut habetur, p. 119-120.

Vocatum est nomen ejus Jesus, etc. — Quam convenienter hoc nomen inditum fuerit Christo Domino, et quare, vide p. 26-27.

Observandum hic etiam est pueris nunc in baptismo, ut olim in circumcisione nomen esse imponendum: cujus rei quænam sit ratio, et quale nomen puero imponi debeat, habes, p. 157. Denique cum impositio nominis sit una ex ceremoniis in baptismo usitatis, hic de baptismi ceremoniis et ritibus apta concio haberi poterit, p. 153 et seqq.

IN DIE EPIPHANIÆ.

Matth. ii. 1-12.

Vidimus enim stellam ejus in Oriente, etc. — Quoniam non inepte per hanc stellam philosophica de Deo scientia potest intelligi, sicut per responsum sacerdotum fidei lumen, non male hic adaptari poterunt quæ de differentia sapientiæ Christianæ a philosophica notitia habentur p. 12-14.

Et procidentes adoraverunt eum, etc. — Hic de adoratione Dei, quæ *Latria* dicitur et simul de veneratione Sanctorum, quæ *douleia* nominatur : vide in expositione Decalogi, p. 291. usque ad secundum præceptum. — Agi etiam potest de Eucharistiæ veneratione et adoratione : nam si eundem Christum, quem Magi adoraverunt, præsentem in Eucharistia agnoscimus, et confitemur : ut disertis verbis probatur, p. 181. et seqq. si pii esse volumus, cur non æque ac Magi eum adorabimus? vide p. 169. et seqq.

DOMINICA INFRA OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Luc. ii. 42-52.

Secundum consuetudinem diei festi, etc. — De observatione dierum festorum, lege p. 312. et seqq.

Et erat subditus illis, etc. — De officio liberorum erga parentes, vide p. 322. et seqq.

DOMINICA II. POST EPIPHANIAM.

Joan. ii. 1-11.

Nuptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, etc. — De sacramento matrimonii, vide p. 267. et seqq.

Hoc fecit Jesus initium signorum suorum. — Hæc conversio aquæ in vinum valet plurimum ad confirmandos rudiores in fide transubstantiationis, quæ fit in augustissimo Altaris sacramento : de qua vide p. 187. et seqq.

DOMINICA III. POST EPIPHANIAM.

Matth. viii. 1-13.

Ecce leprosus veniens adorabat eum. — Per lepram hæresis significari docent Patres : qui vero sint censendi hæretici, et qui a castris Ecclesiæ, ut olim leprosi, ejiciendi, habetur p. 79-80.

Vade ostende te Sacerdoti. — De honore sacerdotibus Domini et Ecclesiæ præfectis exhibendo, vide p. 325.

Vade ostende te Sacerd. etc. — Longe excellentiorem virtutem nostris sacerdotibus tributam docet Chrysostomus, lib. 3. de Sacerdotio, quam Mosaïcis : quod illi oblatos sibi leprosos non mundarent, sed mundatos tantum esse declararent; nostri vero hominem peccati lepra maculatum, dum absolutionis beneficium rite præparato impendunt, vere emundant, et perfectæ sanitati restitunt. Hic de potestate clavium sacerdotibus concessa, ut habetur p. 212-213.

DOMINICA IV. POST EPIPHANIAM.

Matth. viii. 23-27.

Ascendente Jesu in naviculam. — Inter multa, quæ Ecclesiam representant, est navicula illa seu arca Noë, de qua, p. 85; hic

ergo de Ecclesia Catholica, et notis quibus internoscitur parochus agere poterit, prout habetur p. 76. et seqq.

Domine, salva nos, perimus. — Quoniam nullum est tempus, in quo ita hominum vita, quam in propinquo animæ exitu periclitetur, ideo parochus ex hoc loco hortari poterit suos subditos ut, cum mortis dies instabit, ad Deum maxime recurrant, et extremæ unctionis sacramentum accipiant, de quo p. 243. et seqq.

Qualis est hic, quia venti et mare obediunt ei. — Quomodo creaturæ omnes eum, quem a Deo ab initio acceperunt, cursum teneant homine dempto, vide p. 417.

DOMINICA V. POST EPIPHANIAM.

Matth. xiii. 24-30.

Inimicus homo superseminavit zizania. — In Ecclesia duo sunt hominum genera : boni, qui tritici nomine designantur, improbi nomine zizaniorum, vide p. 78-79; vel per zizania intelliguntur odia atque rixæ, quas pater dissensionis Diabolus seminare conatur in agro filiorum pacis, cujus morbi remedium habes p. 446.

Inimicus homo hoc fecit. — De odio dæmonum in nos, et ad tentandum audacia et perversitate, vide p. 446 et seq. et ut omnis mali culpæ auctor, mali vero pœnæ sit exactor, vide p. 459.

DOMINICA VI. POST EPIPHANIAM.

Matth. xiii. 31-35.

Simile est regnum cælorum grano sinapis. — Quoniam juxta Doctores per granum sinapis fides intelligitur, hic tractanda sunt, quæ de ejus necessitate habentur, p. 1 et 9; et quomodo scrutanda non sint ea, quæ fide credenda proponuntur p. 11; et ejus excellentia, et quantum differant Christiana de Deo sapientia et philosophica divinarum rerum notitia, p. 12-14.

Cum autem creverit. — Fidem augeri posse traditur, p. 390-391.

Iterum simile est regnum cælorum fermento, quod acceptum mulier. — Hanc mulierem Ecclesiam interpretantur, quæ in doctrina fidei aut morum (per fermentum designata) errare non posse traditur, p. 84-85.

Donec fermentatum est totum. — Hic de communione Sanctorum, et meritum participatione explicari possunt, quæ sunt, p. 86-89.

DOMINICA IN SEPTUAGESIMA.

Matth. xx. 1-16.

Simile est reg. cælor. homini patrifamilias. — Hic paterfamilias est Deus, qui cur pater dicatur, habes pag. 15-16 et 395.

Receperunt ipsi singulos denarios. — Denarii nomine cælestis beatitudo designatur, quam hic paterfamilias alacriter et sincere in vinea sua, id est, in cultura mandatorum divinorum laborantibus præstat: de hoc vitæ æternæ denario lege quæ diffuse traduntur, p. 104 et seqq.; p. 286, p. 413-415. Hujus vero beatitudinis consequendæ certam viam ac rationem habet, p. 413-414; item, exhortatio ad colendam hanc vineam mandatorum illustris habetur, p. 283-287.

Singulos denarios, etc. — In cælo tamen varietas est mercedis et gloriæ, pro ratione laboris et affectus, quo quis operatur, p. 100, 110.

DOMINICA IN SEXAGESIMA.

Luc. viii, 5-15.

Exiit qui seminat seminare semen suum, etc. — Semen hoc in terram sparsum, est verbum Dei exponente Domino, de quo vide p. 432-433; et quomodo sit audiendum, vide præcæm.

Venit diabolus, etc. — De dæmonis conatu, et impugnatione habes, p. 446

Et a sollicitudinibus et divitiis, etc. — Quantum divitiæ et effrænes rerum temporalium cupiditates impediunt hujus divini seminis fructum, habes, p. 375.

DOMINICA IN QUINQUAGESIMA.

Luc. xviii, 31-43.

Tradetur enim gentibus, et illudetur, etc. — Ut Christi milites ejus crucem tanquam vexillum sui ducis contuentes, ad arma pœnitentiæ sumenda exstimulentur, ideo hoc Evangelium ineunte quadragesima legitur, quod passionis Dominicæ summam complectitur: quo loco non importune Parochus exponet, quæ de passione Domini fuse traduntur, p. 39 et seqq.; vel si in aliud tempus commodius differre malit hoc argumentum, hodie alteram Evangelii partem pertractabit, ut sequitur:

Cæcus quidam sedebat secus viam. — Hic cæcus genus humanum denotat, de cujus post peccatum statu misero, vide p. 417-418.

Jesu fili David, miserere mei. — Hic quomodo Deum aliter oremus, ac sanctos ex hac formula demonstrabis, ut habes, p. 388. Porro si angustiis aut tribulationibus premimur, aut re aliqua indigemus, ad Dominum cum hoc cæco nobis recurrendum est, precibusque sollicitandus Deus, ut nobis adsit: vide de necessitate et utilitate orationis, p. 377-378.

Quid tibi vis faciam. — Hic causas, ob quas clementissimus Deus vult a nobis rogari, etiamsi sciat quibus rebus indigemus, ex p. 380 proferes.

FERIA IV. CINERUM.

Matth. vi, 16-21.

Cum jejunatis, etc. — Cum quadragesimæ jejunium eo nomine sit institutum, ut totius anni peccata hac quasi solemnī mulcta redimeremus, hodie Parochus excitare fidelem populum debet ad pœnitentiam amplectendam, de cujus necessitate scribunt, p. 90 et seqq. et 206 et seqq.; docere quibus gradibus ad pœnitentiam licet ascendere, p. 209, et quibus operum generibus pro peccatis satisfacere possimus, p. 240.

Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra. — Vide adversus eos qui opes congerere undequaque student, p. 356, 368, 431.

Thesaurizate vobis thesauros in cælo. — Quoniam parochi frequenter fidelem populum ad eleemosynas pauperibus erogandas excitare debent, hic hoc studiose præstabunt ex his quæ habentur, p. 354-355.

DOMINICA I. QUADRAGESIMÆ.

Matth. iv, 1-11.

Ut tentaretur a Diabolo, etc. — Cum sit tentatio vita hominis super terram, ut dicit Job. 7. hic de tentatione agendum, de generibus tentationum, ad quid permittantur homines tentari, quibus armis tentationibus resistendum, et cætera hujusmodi, quæ habentur, p. 446 et seqq.

Non in solo pane vivit homo. — De pane spiritali, de quo hic agit Christus Dominus, vide p. 432-34.

Angelis suis Deus mandavit, etc. — De Angelorum custodia erga homines, p. 395-397.

Dominum Deum tuum adorabis. — De adoratione Dei, quæ fide, spe, et charitate perficitur, vide p. 290.

DOMINICA II. QUADRAGESIMÆ.

Matth. xvii, 1-9.

Assumpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joannem, et duxit eos, etc. — Hic afferri possunt ea, quæ de loco et tempore, quo homines ad divina contemplanda aptiores sunt, habentur, p. 288, 391 et seqq.

Bonum est nos hic esse. — Hic tractari possunt, quæ de summa eorum dignitate, qui Deo obediunt, habentur, p. 420-421; vel de intimis hominum sanctorum gaudiis, p. 433-434; poterunt etiam Parochi de articulo 12. hic habere sermonem, de quo p. 104.

Hic est filius meus dilectus, etc. — Hic de æterna filii generatione latissimus sese offert dicendi campus, de qua p. 29.

DOMINICA III. QUADRAGESIMÆ.

Luc. xi. 14-28.

Erat Jesus ejiciens Dæmonium, et illud erat mutum, etc. — Dæmonis proprium est eum, quem possidet, reddere mutum, id est, a confessione peccati revocare; sed tamen non est alia ratio ejiciendi dæmonis, quam ut linguam solvas ad detegendum coram sacerdote peccatum: vide quæ de confessione habentur, *p. 222 et seqq.*

Omne regnum in seipsum divisum desolabitur. — Ecclesia est Christi regnum, ut habetur *p. 411-413*, id autem ut in seipsum non sit divisum, unum esse necesse est, unde hic de unitate Ecclesiæ agendum est, ex *p. 81.*

Revertar in domum meam. — De relabentium in peccata gravitate, *p. 44-45*; et quid post confessionem agendum, *p. 234 et seqq.* ubi de satisfactione.

Tunc assumit alios septem spiritus nequiores se. — Hic locus *p. 447.* inducit ad probandum non unum tantum dæmonem, sed plures etiam interdum hominem tentare, patet autem ex hoc loco dæmonem acrius eos tentare, qui ab eo defecerunt, ut est *p. 445 et seqq.*

Beatus venter qui te portavit. — Glorificatione B. Mariæ Virginis hoc Evangelium concluditur de qua habes *p. 35-36, p. 387.*

DOMINICA IV. QUADRAGESIMÆ.

Joan. vi. 1-15.

Unde ememus panes, ut manducent hi, etc. — Hic apte explicari poterit illa petitio Dominicæ orationis, *Panem nostrum quotidianum da nobis, p. 428 et seqq.*

Notandum præterea quod panis iste vim etiam habebat sedandi sitim, ut tenent doctores: ita et panis eucharistiæ laicis pro calice est: Lege de communionem sub una specie, *p. 200.*

Hoc autem dicebat tentans eum. — Quomodo Deus hominem tentet, vide *p. 448 et 449.*

Distribuit discumbentibus. — Christus non distribuit, sed dedit Apostolis, et illi distribuerunt turbæ: *Matth. 14-19.* Sic a mundi initio per Patriarchas et Prophetas, et postea per Apostolos eorumque successores Deus verbum Dei et sacramenta subministrat, ut habetur *p. 2.* Christus tamen est qui hæc omnia præcipue efficit, *p. 122-123.*

Hic est vere propheta. — De gratiarum actione, *p. 382.*

DOMINICA PASSIONIS.

Joan. viii. 46-59.

Quis ex vobis arguet me de peccato? — Innocentia Christi in hodierno evangelio convenienter profertur in medium, ut in promptu sit nobis causa Dominicæ passionis, quam hodie representare incipit Ecclesia nimirum non propria illius delicta, sed nostra. De causis Passionis Christi habes *p. 44-45.*

Si veritatem dico vobis. — Hic a mendacio cavere docemur, de quo multa, *p. 359. et seqq.*

Qui ex Deo est, verba Dei audit, etc. — De verbo Dei audiendo, *p. 127, 433.*

Nonne bene dicimus nos, quia Samaritanus, etc. — Ex hoc loco Parochus ansam poterit arripere ad excitandos suos fideles ad injurias condonandas, qua de re multa habentur *p. 386, 435 et seqq.*

Sed honorifico Patrem, et vos inhonoratis me. — Christus sæpe, et a multis graviter inhonoratur, sed ab iis maxime, qui ejus verbum male interpretando, vel ad vana convertendo polluunt, de quo *p. 297-298 et 310.*

Tulerunt ergo lapides, ut jacerent in eum. — Ex hoc loco perspicere potest, et tempus et genus mortis a Christo delectum fuisse, qua de re *p. 39-40-41 et seqq.*

DOMINICA IN RAMIS PALMARUM.

Evangelium ut in prima Dominica Adventus, de quo *ibid.* Cæterum quoniam ad Eucharistiam percipiendam ex præcepto Ecclesiæ eo tempore omnes discretione præditi obligantur, ideo ex his Evangelii verbis, *Ecce Rex tuus venit tibi mansuetus*, ad ejus sumptionem fideles hortari poterit Parochus ex his quæ habentur, *pag. 169-170 176 et 195.* et deinceps, et quoniam parentes, ut plurimum, negligentissimi sunt ad liberos suos ad Eucharistiæ perceptionem præsentandos: ideo eis maxime Parochus inculcabit, quæ de ætate ad quam pueri ad eam percipiendam tenentur, habentur *p. 199.*

In die sancto Parasceves. — Hoc die quoniam solemniter de mysterio passionis Domini nostri Jesu Christi concio haberi solet: ideo præter ea, quæ in expositione art. 4. Symboli habentur, *p. 39. et seqq.* hæc insuper hoc die tractari posse videntur. De singulari amore, quo Deus genus humanum prosecutus est cum illud morte unigeniti filii sui redimere voluerit, de quo *p. 398.* — De primi parentis lapsu et miseriis, quæ illum consecutæ sunt, de quibus *p. 24. et 417 et seqq.* — Quomodo ex passione Christi omnis remissio peccatorum emanarit, de quo *pag. 93 et 435.* — Proinde omnia Sacramenta ex hac Christi passione virtutem acceperunt, ut est, *pag. 124.*

de sacrificio Christi tam cruento, quam incruento ex *p. 204.* — De satisfactione et merito Christi, de quo *pag. 239.* — Denique quomodo nulli unquam patuit, sed nec patere quidem potest aditus ad regnum cælorum sine hac redemptionis humanæ per Christum fide, ut est *pag. 25.* — Idque esse summam et cardinem totius Christianæ religionis, *Scire Jesum Christum, et hunc crucifixum, ut habetur, pag. 4.*

DOMINICA PASCHÆ.

Marc. xvi. 1-7.

Surrexit, non est hic, etc. — De resurrectione Domini exponetur art. Symb. Apostolici. *Tertia die surrexit a mortuis, pag. 49. et seqq.*

FERIA II. POST PASCHA.

Luc. xxiv. 13-35.

Duo ex discipulis Jesu ibant ipsa die in castellum, etc. Quoniam fieri vix potuit, ut Parochus omnia, quæ ad resurrectionem Christi pertinent pridie explicuerit, ideo hoc die poterit ea, quæ prætermisit ex eo loco repetere.

Oportuit pati Christum, et ita intrare in gloriam suam. — Hic locus est proprius causas exponendi ob quas necesse fuit Christum resurgere, quæ habentur, *p. 55.* et exemplo Christi fideles hortandi ut omni studio incumbant ut cælesti regno potiantur : quod habetur *p. 414.* et de commodis tribulationis, *pag. 399, 460.*

Et factum est dum recumberet cum eis accepit panem. — Hic locus proprius est ad probandum utramque Eucharistiæ speciem laicis necessario non exhibendam, de quo multa *p. 200.*

FERIA III. POST PASCHA.

Luc. xxiv. 36-47.

Stetit Jesus in medio discipulorum suorum. — Hic de quatuor dotibus corporis gloriosi agi potest, ut habetur *pag. 101 et seqq.*

Pax vobis. — Quoniam regnum Dei, teste Apostolo, pax est et gaudium in Spiritu sancto hic quale sit regnum Christi in pios tractari potest, ut habetur *p. 412.*

Prædicari in nomine ejus pœnitentiam et remissionem peccatorum. — Quomodo pœnitentiæ prædicatio a Christo Apostolis injuncta sit ex hoc ipso loco probatur *p. 90.* Unde potes tam ex expositione articuli de remissione peccatorum, quam ex his quæ de Sacramento pœnitentiæ hic habentur, longissimam habere concionem.

DOMINICA I. POST PASCHA.

Joan. xx. 19-31.

Cum sero esset die illa una sabbatorum. — Christi resurrectio nostræ est resurrectionis exemplar : quam maxime stabilire necesse

fuit, ut pariter nostra stabiliretur : quibus autem tum Scripturis, tum rationibus nostra stabilatur resurrectio, vide *p. 96. et seq.*

Quorum remisistis peccata, etc. Joan. 20. — De potestate clavium Sacerdotibus concessa *p. 90. et seq. et 230. et seq.*

Mitte digitum tuum in loca clavorum, etc. — Qualia futura sunt corpora post resurrectionem, et cur Christus et martyres cicatrices retinebunt, habet *p. 100. et seqq.*

DOMINICA II. POST PASCHA.

Joan. x. 11-16.

Ego sum Pastor bonus, etc. — Pastorum nomine comprehenduntur non tantum Episcopi, et animarum rectores, sed etiam Reges, Magistratus, parentes, et magistri. Quid vero Pastores ejusmodi ovibus debeant, et quid vicissim oves pastoribus habes *pag. 325. et seqq.*

Mercenarius autem, et qui non est Pastor. — Quis sit iste mercenarius et non Pastor, vide *p. 252-253.*

Et fiet unum ovile et unus Pastor. — Hic de unitate Ecclesiæ, de qua *p. 81. et seqq.* unoque universali Ecclesiæ Pastore D. Petro, et D. Petri successore Romano Pontifice, de quo *pag. 81. et seq. et 263.*

DOMINICA III. POST PASCHA.

Joan. xvi. 16-22.

Modicum et non videbitis me, etc. — Efficax consolationis genus, dum temporarius moeror pro Christo susceptus æternis gaudiis compensatur. Vide quæ de vita æterna habentur, *p. 104. et seq.*

Vos vero contristabimini, mundus autem gaudebit. — Quare perversi minus, pii vero acrius a dæmonibus infestentur, et proinde illi gaudeant, isti vero tristentur, vide *p. 447-448.*

Tristitia vestra vertetur in gaudium, etc. — Spe futurorum bonorum quomodo alacri et constanti animo adversa omnia tolerare debeamus, vide *p. 104. et seqq.* Et cur Deus sinat affligi bonos, *p. 451-452.*

DOMINICA IV. POST PASCHA.

Joan. xvi. 5-15.

Si non abiero, Paracletus non veniet, etc. — De Spiritu sancto, deque admirandis ejus effectibus, et donis habes, *pag. 70. et seqq.*

Arguet mundum de peccato, etc. — Spiritus sancti proprium munus est, corda ad cumpunctionem movere, et peccantem intrinsecus arguere. Quæ autem contritio vera sit, quasque res ea habere debeat, *pag. 216 et seqq.* Huc etiam referri possunt, ea quæ de peccatis, quæ remitti non possunt, habentur *pag. 214.*